

Klimaatwinst door omkeren veen

Boeren in veenweidegebied kunnen wateroverlast en droogte op hun land verminderen en de CO₂-emissies verlagen door hun grond 'om te keren'. Daarbij halen ze zandgrond naar boven en stoppen ze het veen in de ondergrond weg, onder de grondwaterspiegel.

Dat blijkt uit onderzoek van Wageningen Environmental Research. Bodemkundige Willy de Groot onderzocht de percelen van twee Friese melkveehouders die drie jaar daarvoor hun veengrond hadden omgekeerd. Het bodemprofiel bestond eerst uit een kleidek van 30 centimeter, daaronder een dunne slecht doorlatende laag schalterveen van 20 centimeter, vervolgens veenmosveen van 60 centimeter tot 1,5 meter en daaronder zand. Na de 'omkering' was er een bovenlaag van zand en veen en daaronder zaten restanten van de klei- en veenlaag. Voor de boeren bood de omkering vooral landbouwkundige voordelen; de wateroverlast nam af en de

De wateroverlast nam af en de stevigheid van de bodem nam toe

stevigheid van de bodem nam toe, waardoor ze langer het land op konden. Ook was de bodem minder

droog in de zomer. Nu de veengrond onder de grondwaterspiegel kwam te liggen, daalden bovendien de CO₂-emissies. De Groot schat de klimaatwinst op 8 ton CO₂ per hectare per jaar, zo'n 25 procent van de emissie in veenweidegebied. Voor betrouwbaarder cijfers zijn meerjarig onderzoek en emissiemetingen nodig.

Meer uitspoeling

De grondomkering heeft ook nadelen. In zandgrond stijgt de uitspoeling van voedingsstoffen (denk aan stikstof) naar het grondwater. Bovendien zijn de landschappelijke en ecologische gevolgen van zo'n forse ingreep nog niet onderzocht.

De Groot deed het onderzoek voor de provincie Friesland, die wil weten of bodemomkering een alternatief is voor de belangrijkste klimaatmaatregel in veenweidegebied: het verhogen van de grondwaterstand. Hij pleit voor meer testlocaties bij boeren. AS